

Ali je moratorij res brezpredmeten?

Že v prejšnji številki Naše komune smo pisali o pobudi, ki jo je pred slabim mesecem dni predsedstvo občinske skupščine skupaj z vodstvi poslanskih klubov sklenilo posredovati skupščini v obravnavo skupaj z najnovejšo informacijo o Malem Vrhku. Pobuda, občinska skupščina jo bo naslovila na mestno skupščino, predlaga uvedbo moratorija na rušenje obstoječih črnih gradenj, vse dokler ne bo sprejeta nova zakonodaja. Mestna skupščina bi jo pravzaprav lahko predlagala že sama, saj je prostorsko planiranje v Ljubljani pristojnost mesta.

Na to pobudo se je potem, ko se je predlog zanj pojavil v javnosti, odzval sekretar za urbanizem mesta Ljubljane dipl. ing. Marjan Bežan in zapisal: »Mestni sekretariat za urbanizem ugotavlja, da je odstranjevanje nelegalno zgrajenih objektov v pristojnosti mestnih inšpekcijskih služb, ki se pri tem ravna izključno po določilih obstoječe zakonodaje. Nobena lokalna skupnost (skupščina) ali upravni organ v lokalni skupnosti ni pristojen za odredjanje njenega dela,

ki bi pomenilo kršenje zakonodaje. Slednje lahko spreminja le državni zbor, ki lahko sprejema tudi interventne spremembe zakonodaje.«

Ali je temu res tako? Prelistajmo mestni statut. V 78. členu mestnega statuta (iz leta 1985) piše, da so inšpekcijske službe dolžne pri svojem delu upoštevati tudi politiko, sklepe, smernice in priporočila, ki so jih sprejele skupščine občin in mesta. Omenjeno določilo ostaja tudi v spremembah in dopolnitvah mestnega statuta iz leta 1991, kjer pa v 49. b členu piše, da ima mesto prenešene pristojnosti na področju inšpekcijskih služb, v 12. b členu pa je zapisano tudi to, da so skupščina mesta in njeni organi dolžni obravnavati pobude in predloge skupščin in drugih organov ljubljanskih občin ter jih obveščati o svojih stališčih in odločitvah, še zlasti, če se zadeve nanašajo na prenešene pristojnosti občin na mesto. **In to inšpekcijske službe so.**

Kako je z obravnavo predloga o moratoriju je torej jasno! Naša občinska skupščina ga

bo ne glede na vsa dogajanja obravnavala. Resno in preudarno, saj ne gre samo za Mali Vrhok. V občini je 400 črnih gradenj različnega izvora. Sedaj pa zakonodaja predlaga bodisi legalizacijo ali rušenje. Kazni za prekršek so smešne, plačila naknadnih dajatev niso obvezna.

»Zakonodaja mora jasneje opredeliti na črno grajene objekte, ki ležijo npr. na bodočih komunikacijah oziroma rezervatih od tistih, ki jih je možno legalizirati in od tistih, ki so na zazidljivih območjih in je njihovo gradnjo pogojevalo med drugim tudi prezaleteno in predolgo pridobivanje potrebnih dovoljenj. Prav tako bi nova zakonodaja morala upoštevati pri legaliziranih gradnjah naknadno obvezno pridobivanje vseh dovoljenj in poravnavo obveznega plačila vseh dajatev. Zakonodaja mora predvideti tudi instrumente prisile, ko gre za poravnavo obveznosti«, pravi naš župan Bogdan Bradač.

Moratorij in nova zakonodaja sta nujna, saj gre za razjasnitev vseh vprašanj s področja prostorske zakonodaje. Teh pa ni malo!

Mali Vrhok: legalizacija namesto rušenja

Z odločitvijo republiških urbanističnih inšpektorjev o brezpogojnem rušenju črnih gradenj na Malem Vrhku se nikakor ne strinjajo tudi krajan Golega, ki žive v neposredni bližini. Po mnenju večine krajanov se lastnikom vikendov na Malem Vrhku godi huda krivica, saj je podobnih črnih gradenj po Sloveniji nič koliko. Očitno inšpektorji zanje uporabljajo dvojna merila.

»Na Malem Vrhku je praktično en sam kamen, ki ga prekriva tanjša plast zemlje. Tu je potemtakem težko govoriti o kakem kmetijskem zemljišču. Prava rodovitna zemlja je le na bližnjih Tlakah. Če že mislijo rušiti, potem naj rušijo vse črne gradnje od kraja, ne pa samo te tu gori. Bolj prav bi bilo, ko bi si graditelji priskrbeli ustrezne papirje, njihove gradnje pa naj jim pustijo,« meni trgovec z Golega **Mihaela Dolšček**.

Podoben mnenja je tudi domačin **Franc Molan**: »Gradnje bi morali legalizirati in predpisati ureditev okolice, sami graditelji pa naj plačajo vse prispevke, tako kot so jih morali vsi drugi, ki so gradili. Potem pa naj že enkrat rečejo, konec s črnimi gradnjami.«

Matjaž Ponikvarju, učencu OŠ z Golega, pa se lastniki vikendov na Malem Vrhku že prav pošteno smilijo: »Ljudje so se mučili, da so vse to zgradili, zdaj pa jim bodo podrli. Morali bi samo plačati kazen in si priskrbeti ustrezne papirje, ne pa da jim rušijo.«

B. VRHOVEC

OTVORITEV OSNOVNE ŠOLE LIVADA

Nemogoče je bilo mogoče

Tako je bilo zapisano ob vходу nove, lepe, moderne šole Livada v KS Rakova jelša ob ulici Dušana Kraigherja v torek, 9. februarja, ko so se po večletnem trudu in še posebej po letu dni intenzivnega angažiranja, odprla šolska vrata. Takšnih dogodkov je v ožji in širši skupnosti malo, zato je zbrane s priložnostnimi besedami pozdravil minister za šolstvo in šport **Slavko Gaber**. »Šola je vsem skupaj prinesla svež veter in

boljše pogoje, zato želim vsem obilo sreče, velikih uspehov in lepih dni z željo, da bi bilo v šolskih klopih manj strahu in več znanja. Zahvaljujem se lokalnim oblastem, ki so znale prisluhniti odprtim problemom šolstva.«

Zbranim, med katerimi so bili tudi mestni župan Jože Strgar, državna sekretarka za šolstvo Tea Valenčič, Branka Lovrečič – direktorica Zavoda za šolstvo... je spregovorila tudi **Francka Trobec** – sekretarka za družbene dejavnosti občine Ljubljana Vič-Rudnik, kateri so ta dan izrekli mnogo besed iskrene zahvale za njeno osebno zavemanje pri izgradnji te šole. »Po naravi sem realen optimist, zato vem, da ni nikogar med vami, ki ob tej priložnosti ne bi bil resnično vesel, saj smo krajevni skupnosti Rakova jelša, ki še ni urejena kakor bi si želeli, dodali kamenček tistega, kar vsako humano okolje nujno potrebuje, to je možnost za nabiranje znanja, kulturno življenje in športno udejstvovanje.« Ob tej priložnosti se je zahvalila tudi vsem, ki so gradnjo šole omogočili. Po krajšem kulturnem progra-

mu, ki so ga izvedli učenci, pa je šolo otvoril viški župan **Bogdan Bradač** in zaželel, da bi šola, kljub težkemu »porodu«, doživela veliko starost. **Davor Valentincič** pa je v. d. ravnateljici **Bredi Dežman** izročil šolske ključke z željo, da bo varovala šolo, hkrati pa naj ti ključki odprejo vrata vsem, ki to želijo. Še zanimivost. Nekateri starši so v zgodnji jeseni javno zastavili ključke avtomobilov, češ, da predamo jih, saj šola do roka ne bo zgrajena. Pozvali so jih, naj to napravijo, pa so dejali, da je bil po njihovem rok 20. december, da pa so vseeno zadovoljni z izgradnjo šole. In še nekaj izjav: **Franc Prelovšek** – poslanec KD Rakova jelša v občinski skupščini: »Šole kot objekta sem izjemno vesel, je lepa in težko pričakovana. Izražam bojazn, da se ne bi kaj zataknilo s komunalno infrastrukturo, ki je zgrajena le za šolo in ne za področje krajevne skupnosti. Želim da bi se otroci počutili enakopravno, zato naj tudi v prihodnje poskrbijo učitelji. Prav bi bilo, da bi vsi člani sveta šole imeli svoje otroke v tej šoli.«

Anton Slak – dosednji predsednik sveta KS Rakova jelša: »Nedvomno je izgradnja šole za našo krajevno skupnost velika pridobitev. S tem so podane tudi možnosti za nadaljnji razvoj naše krajevne skupnosti, pa tudi tako potrebne komunalne infrastrukture. Vesel sem, da se moj mandat izteka s to pridobitvijo.«

In kaj menijo učenci, ki so si množično ogledali svojo šolo. Le nekaj izjav: **Gordana 6. razred**: »Lepa je naša šola, po pravici povedano lepša od Kolesijske!« **Nada 3. razred**: »Razredi so zelo lepi, vseh so mi tudi garderobe.« **Ernest 6. a**: »Meni je všeč način gradnje, šola je odlična, lepo se bomo počutili.« **Brane 6. a**: »Vse mi je všeč, tudi novi šolski red, pazili bomo na šolo!« **Sašo 4. razred**: »Učilnice so lepe, dobro je tudi da je zbornica zgoraj, mi pa spodaj...«

In prav te izjave šolarjev povedo največ, težko so pričakovali svojo šolo, vseh jim je in obljubili so, da bodo skrbeli, da ostane lepa!

Vse o novi šoli Livada

Ker šola stoji na barjanskih tleh, je zgrajena na 209 pilotih, ki jih je Gradbeno podjetje Gradiš, kot glavni izvajalec s kooperanti, začel polagati decembra leta 1991. Sama gradnja je bila pričetna aprila lani in končana januarja letos. Moderno šolsko poslopje (3.654 kvadratnih metrov) sestavljajo trije objekti. V prvem je 11 učilnic in dva kabineta za potrebe francoskega pouka na željo Revovzovo mesto, 5 učilnic za predmetni pouk, 4 kabineti za kabinetni pouk ter dve specialni učilnici. V drugem-veznem objektu so upravni prostori s klubom

učiteljev, predavalnico, knjižnico s čitalnico, razdeljevalna kuhinja, učilnica za glasbeni pouk, garderobami in večnamenskim prostorom-jedilnico. Tretji objekt pa je namenjen veliki in mali telovadnici z umivalnicami ter računalniški učilnici in hišniškemu stanovanju. Skupna investicijska vrednost je bila 3,7 milijona nemških mark, gradnja pa zasnovana tako, da je možno dozidati 4 učilnice.

Ustanovitelj šole je občina Ljubljana Vič-Rudnik, projektant dipl. ing. Peter Antunovič, strokovni nadzor je opravil Irtas d. d., oprema šole Electa-Inženiring.

